

[Aase Olesen]

Det radikale venstre tog ikke medansvar for indførelse af statsgrundskylden på landbrugsejendomme i december 1979, og vi kan vel konstatere, ligesom også venstre har kunnet konstatere det, at der er et flertal i denne sal uden om os og uden om venstre for så vidt. Derfor kan man godt spørge sig selv, hvad hensigten har været med at fremsætte dette forslag så sent, at man har været fuldstændig sikker på ikke at få det realitetsbehandlet.

Arne Melchior (CD):

Vi kan da godt i CD forstå, at fristelsen har været for stor, til at man kunne lade være med at fremsætte dette forslag, men dér slutter forståelsen også. Vi må have lov til at påpege, at hvis venstre havde indgået en aftale med regeringen – hvad man jo realitetsforhandlede om i et par uger – og man ville have forlangt det her fremsatte forslag godkendt som en del af forliget, må man også erkende, at man ville være forpligtet til at acceptere en provenudækning, vel at mærke på et område, som socialdemokratiet, der jo altid vil forblive den største forligspartner i dette folketing, kunne acceptere. Derfor er det et lidt falsk billede, når man nu skal forhandle dette forslag om fjernelse af noget isoleret fra en helhed. Det er ligesom lidt for muleret sådan, at man har sagt: til gengæld vil vi så tilbyde . . . Det forstår jeg godt, men jeg vil bare gøre opmærksom på, at som enkeltstående foranstaltning er den ikke rimelig at forvente tilslutning til, heller ikke fra partier som mit, der – og det er jo ikke nogen hemmelighed – stemte imod denne skat, da den blev indført, som har været imod den, og som er imod den, men som må acceptere den i en helhed. Derfor er vi trods al sympati for en mængde landbrugeres situation, for forslaget og for forslagsstillerne naturligvis ikke i stand til at støtte forslaget.

Jeg skal benytte lejligheden til at sige, at det er en klar følge af forliget, at denne skat, som er indført midlertidigt for 1980, ikke vil blive foreslået forlænget for næste år. Det kan være en fattig trøst for dem, det kniber for at betale denne skat i år, men det er dog for godt et resultat til ikke at fortjene omtale i forbindelse med dette lovforslags behandling. Det giver en sikkerhed. Desværre er jeg

kommet lidt for sent ind i debatten, så jeg ved ikke, om andre allerede tidligere har givet denne oplysning ved denne lejlighed, men over for dem, som den ikke måtte være kendt for, vil jeg da gerne benytte lejligheden til at gentage, at sådan er det, og det synes jeg at man i mangel af bedres havelse også skal gøre en vis reverens for.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke medvirke til at gennemføre det foreliggende forslag til lov om ophævelse af lov om grundskyld til staten af landbrugsejendomme. Vi vil da gerne indrømme, at den lovgivning, der blev gennemført i december 1979, ikke var tilfredsstillende set ud fra vores synspunkt, men den var dog – meget konkret sagt – bedre end ingenting, og bl. a. med den begrundelse kan vi ikke medvirke til at ophæve grundskylden af landbrugsejendomme.

Vi har hæftet os ved, at forslagsstillerne i bemærkningerne til lovforslaget i det sidste afsnit skriver:

»Der burde derfor i folketinget – også blandt de partier, der i december 1979 var med til at vedtage loven – med de foreliggende kendsgerninger være et klart flertal for omgående at ophæve loven om særskat på landbruget.«

Det kan man altså konstatere at der ikke er. Retsforbundet kan ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag.

Ivar Hansen (V):

Jeg vil gerne sige, at vi har stillet dette forslag ikke mindst for at give folketinget lejlighed til at gøre en usædvanlig dårlig og ugenemtænkt gerning god igen.

Ved førstebehandlingen i december af forslaget om at gennemføre en statslig grundskyld gav jeg på venstres vegne temmelig klart, tror jeg, udtryk for vores mening om dette forslag, og det skal jeg i og for sig ikke gentage. Der var jo ikke mangel på saglige argumenter mod dette forslags gennemførelse, og det tør vel nok siges, at disse argumenter ikke er blevet færre siden; men forslaget blev som bekendt gennemført med et spinkelt flertal her i folketinget.

Nu er der gået nogle måneder, siden vi sidst debatterede denne sag direkte i folketinget, og man kan så spørge: hvordan har ud-